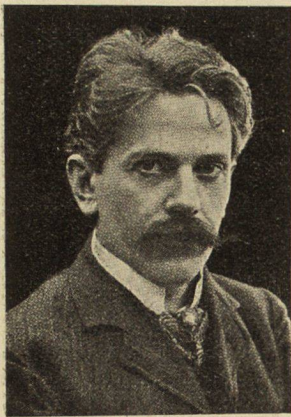

кржгъ" или „Мюнхенска школа“ (Браунфелсъ, Вайсманъ, Ръойсъ, Моръ, Зидель, Мауке, Трункъ и др.), изхождащи непосредствено или посредствено отъ неговия кржгъ — (влияние). Творчеството на Т. има

Лудвигъ Туйле

новоромантиченъ характеръ — при една твърде повишена хроматика и енхармоника, Moll-Dur хармония, красиво водене на мелодическитъ линии. Творби: една симфония, „Пролѣтна увертюра“, „Симфонически празниченъ маршъ“, и Романтическа увертюра — за оркестъръ, бурлеска „Фридолинъ“ — за соли, мъжки хоръ и оркестъръ, една драматическа легенда (недовършена), „Блѣнъ — лѣтна нощъ“ за женски хоръ, цигулка и арфа, по едно клавиртрио, струненъ квартетъ, клавирквинтетъ и секстетъ за духови и пиано, по една соната за цигулка, виолончелъ и пиано, мелодрама, „Танцовата вещица“, опери: „Theurdank“, „Lobetanz“ и „Gugeline“, хорови пѣсни за мъжки и женски гласове — съ пиано, много пѣсни и клавирни пиеси. Прекрасенъ трудъ е учебникътъ по Хармония на Т. (заедно съ Рудолфъ Луи), претърпѣлъ много издания и въведенъ въ много музикални учебни заведения въ нѣмско.

Тумангеловъ, Драгия — компонистъ, род. 9 февр. 1890 въ Копривщица, училъ 1909—12 въ Вюрцбургската консерватория при Максъ Майеръ (композиция), Шулце (цигулка) и Маниголдъ (пиано), учителъ въ I, а сега II Софийска мъжка гимназия, 1920—22 е виолистъ въ оркестъра на Народната опера, 1928—29 диригентъ на Софийския народенъ хоръ. Получилъ едно поощрение и една награда за солови и хорови пѣсни по закона за насърчение родното изкуство. Писалъ: три преработки на народни пѣсни за оркестъръ, струненъ квартетъ с-moll, 10 солови и 25 хорови пѣсни, едно струнно трио, 15 клавирщюке („Вечерна пѣсень“, „Копнежъ“, „Настроения“ и др.). Сега работи опера „Майчино сърдце“ (текстъ Тих. Павловъ).

Тундеръ, Францъ — Tunder, Franz — значителенъ протестантски църковенъ компонистъ, род. 1614 въ Любекъ, умр. 15 февр. 1667 с. т., ученикъ на Фрескобалди, писалъ духовни концерти, мотети, соло-канти и др. — принадлежащи къмъ най-хубавитъ на своето време.

Турина, Хоаквинъ — Turina, Joaquín — значителенъ компонистъ отъ „новоиспанската школа“, род. 9 дек. 1882 въ Севиля, училъ пиано при Траго въ Мадридъ и Мошковски въ Парижъ, а композиция, сжщо тамъ, въ „Скола канторумъ“ — при Д'Енди. Въ музиката на Т. има елементи отъ тонова живопись (изобразителностъ) и импресионизмъ, носяща расови испански черти: самобитенъ ритъмъ и мелодически материалъ — при една голѣма яркостъ и сила на тоновитъ багри и цвѣтове. Творби (най-важни): симфонични картини „Процесията на Рочио“, „Севилска симфония“, „Фантастиченъ танцъ“ и симфонична поема „Евангелие на Навидадь“ — за оркестъръ; клавиртрио; по единъ клавирквартетъ и квинтетъ; лирична комедия „Марготъ“ (1914), „Навидадь“ (1916), „Източна градина“ и др. сценически творби; „Севилска сюита“, „Романтична соната“, „Три андалузски танца“, „Вѣчната Карменъ“, „Донъ Жуанъ“ (1931), „Нинериясъ“ (осемъ пиеси), Gitanes (5 танца), и др. за пиано, пѣсни. Т. е авторъ на една „Кратка музикална енциклопедия“ въ 2 тома, и на редъ статии — критически, и на общоумикални теми.